

Хмельницька міська рада
Управління культури і туризму
Централізована бібліотечна система
Хмельницької міської територіальної громади
Центральна публічна бібліотека

СВІТЛО ДУШІ НАДІЇ ВІТВИЦЬКОЇ

Персоніфікований список

Хмельницький
2023

012(477.43)

C24

Світло душі Надії Вітвіцької: персоніфікований список / уклад. Л. І. Міль; ред. О. Б. Василюшина; Хмельниц. міська територіальна громада; Центральна публічна бібліотека. – Хмельницький : [б.в.], 2023. – 20 с.

012:929(477.43)(048)

Видання присвячене 70-річчю відомої подільської поетеси та авторки прози Надії Вітвіцької.

У ньому подано довідковий матеріал про життя і літературну творчість Надії Володимирівни. Бібліографія містить перелік видань та статей авторки, публікацій про неї.

Видання адресоване бібліотечним і педагогічним працівникам, школярам, студентам, гостям міста та всім, хто цікавиться літературою рідного краю. Воно для широкого кола користувачів.

Укладачка: Міль Л. І.

Редакторка: Василюшина О. Б.

*Із вірою у серці сподіваюсь, що Україну Бог
благословить.
Н. Вітвіцька*

Вітвіцька Надія Володимирівна — українська поетеса, авторка прози. Членкиня Хмельницької міської літературної спілки «Поділля», Хмельницького обласного осередку Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України», об'єднання «Пролісок», а також товариства «Через поезію до Бога».

Народилася 16 квітня 1953 року в селі Томашівка на Ярмолинеччині (Хмельницька область). У 1968 році закінчила школу, а в 1969 вступила до Хмельницького медичного училища, закінчивши яке, працювала медичною сестрою у хірургічному відділенні міської лікарні, вихователькою в дитячих садочках № 42, № 29 та у Будинку пристарілих.

3

Писати вірші почала з дитинства. Перший присвятила матері. Любов'ю до поезії і рідного краю завдячує своєму дідусеві, педагогу за освітою.

Друкувалася у газетах «Хмельницький вечірній», «Ровесник», «Подільські вісті», «Проскурів», альманахах Хмельницької літературної спілки «Поділля» — «Лелеки літа», Конгресу літераторів України — «Медобори». Брала участь у випуску альманаху «Хліб по воді».

Поетеса є керівницею клубу поезії «Струни душі» Хмельницького територіального центру соціального обслуговування.

Вона любить подорожувати й досі має романтичну та мандрівну душу, понад усе любить свій рідний край, поезію і дітей. У збірці «Квіток у країну дитинства» авторка намагається передати маленьким читачам велику любов, моральні й духовні цінності, які надбала у процесі життя. Надія Вітвіцька бере участь у духовному і патріотичному вихованні молодого покоління.

Пані Надія — активна учасниця хмельницького Майдану, істинна патріотка. Її можна з повним правом назвати народною поетесою. Вона плідно продовжує і розвиває поетичні традиції Василя Симоненка.

Активно співпрацює з Центральною публічною бібліотекою та філіями Централізованої бібліотечної системи Хмельницької громади.

Неодноразово дарувала книги для читачів бібліотек.

Активна учасниця міського літературного фестивалю «Слово єднає!».

Творчий доробок Надії Вітвіцької поділяється на три блоки: громадсько-патріотична поезія, пейзажна та інтимна лірика.

До свого 70-річчя Надія Володимирівна Вітвіцька випустила друком дві нові патріотичні літературні праці. Це — книга прози «Незламна Нація» та поетична книга «Вільні і Нескорені».

Творчість авторки:

Україні

О, зіронько моя прекрасна,
Тобі в любові зізнаюсь.
В тобі щаслива і нещасна,
З тобою плачу і сміюсь...
Про тебе, ненько-Україно,
З любов'ю думаю щодня.
Ти моя мука до загину,
Сім'я мені ти і рідня!
З тобою я міцна й багата,
І вороженьків не боюсь.
І духом Божим я крилата,
З тобою поруч я свічусь.
Красою втішена й умита
Твоїм безцінним джерелом.
Душа для доброго відкрита,
Розбуджена твоїм теплом...
Ти світла радість і надія,
Промінням світишся мені.
Матусю рідна, я радію,
Тобі, немов дитя весні...
І все найкраще, рідна Нене,
Усе, що маю у житті,
Багатство духу сокровенне
Віддам у фонди золоті.

Героям України Слава!

Героям України Слава!

І пам'ять зболених сердець.
Бо ж стихне січа ця кривава,
Прийде війні лихий кінець.
І наша рідна Україна

Збудує європейський дім.
А перед Ними на колінах
В поклоні шану віддасть їм.
Загояться всі наші рани,
З війни повернуться бійці.
Ті, що ув'язнені і гнані —
Свободи й вірності борці.
У світлі правди променистій,
У щасті люд наш заживе.
То ж вдячність всім, хто серцем чисті,
Хто виборов життя нове!

Захисникам України

Чи хотів померати козак кароокий,
Чи дівчина, що зброю взяла?
Їх покликав у бій час нелегкий, жорстокий,
Смерть у лоно своє прийняла.
Плачуть сиві батьки, хмурять брови знайомі,
Бо бере їх за груди печаль.
І нема порятунку від болю у домі,
Ой, як жаль, молоденьких їх, жаль...
Не почують уже вони жайвора в полі,
Ворог своє поставив клеймо..
Та не буде у нас ані щастя, ні волі,
Коли Неню на глум віддамо.
І не буде народ наш коритись ніколи,
Не здолати тим покидькам нас!
Ми нападників наших уже побороти,
А корупцію? Теж прийде час...

Молитва за Україну

Пошли, мій Боже, Україні
Найкращого, що в тебе є!
Бо заслужила вона нині,
Надію людству й мир дає.
Ти порятуй від горя й муки,
Нехай втечуть лукаві й злі.
Нехай всіх ненаситних руки
Відринуть з нашої землі!
Спаси від сепарів зрадливих,
Від чмошників і брехунів.
Дай рідній Неньці віри й сили
Перемогти їх у війні.
Щоб засвітились щастям очі,
Настала злагода свята.
Боріться ті, хто миру хоче,
У кого світла є мета.
Любіте її, рідну Неньку,
Понад усе в своїм житті!
І захистіть її, рідненьку,
На волі визвольнім путі!

***

Радій красі земній, розправ любові крила!
Бо ж завтра знову день новий прийде.
І знов дитя твоє — прекрасне і щасливе,
Підніме вгору личко молоде.
Погляне ніжно в очі, любо усміхнеться,
Зрадіє сонцю хата у садку.
До тебе щастя неймовірно повернеться,
Нехай не мліє серце на замку!
Сьогодні доля гіркоту образ розлила,
А завтра дощик змиє їх сліди.
Живи у щасті і кохай на повну силу,
Життя — учитель мудрий нам завжди!

***

Мої вітання, українці!
Що діється у нас? Народе мій, скажи!
Чи ми не в змозі захистити героїв?
О, Боже, Україну рідну збережи
Від нечестивців, кривди їх лихої!
Ми не глухі, народе, й, мабуть, не сліпі,
Тоді чому безчинства в нашім домі?
Чому тоді ті виродки чужі й тупі,
В брехливій захилюються судомі?
О, не мовчи, народе мій, а міцно встань
В проломі за країну і свободу.
Бо переступлено межу. Зникає грань,
На захист станьмо матері і роду!
На захист наших цінностей людських і прав,
Байдужість — смерть! Народе мій одвічний!
І хай би Бог тих посіпак лихих скарав,
Що нас у прірву незворотню кличуть!

9

***

Цілунок маляти — цілющий для серця,
Привітний і милий промінчик весни.
Любові людської маленькі озерця
Дарують надію у буднях земних.
Коли ти сумуєш, то теплі долоньки
Зігріють в печалі, журба геть втече.
Бо ніжність синочка й маленької доньки,
Безмірний тягар знімуть з твоїх плечей.
Це щастя безмежне — любити дитину,
Віддати найліпше, що є у житті.
З народження нашого і до спочину,
З родиною вкупі — то дні золоті.

***

Весна — пора любові. Серцю любо...
Це час прекрасних мрій і сподівань.
Позбутися б того, що душу губить,
Відкинути в минуле без вагань...
Убратись у вінок щасливих митей,
В кохані очі зазирнути знов.
Бо вже спішить у володіння квітень,
Який красу дарує і любов...
Ось річка життедайна з льоду скресла,
Душі вже пломеніють пелюстки.
Вона — жива! По-новому воскресла
І п'є насагу з Божої руки...
Я з кожним роком більше розумію,
Який дарунок Ти людині дав!
Окрилив щастям заповітну мрію,
І час звитяжних перемог настав.
Усе оте, заради чого жила,
І сіяла зерниночки добра,
Любові і тепла чарівна сила
Живим і невидимим зберегла.
Дарую вам весняні ніжні квіти,
Люблю земний наш дивовижний світ.
Я дякую за щастя зорецвіти,
За мудрість і багатство зрілих літ.

***

Не ображайтесь на життя,
Воно складне, в стражданнях й муках.
Воно прекрасне, мов дитя,
Воно — у зустрічах й розлуках.
Лише ми тут, на цій землі
Спізнаєм щастя дивні миті.
Тут наші прикрощі й жалі

І наші мрії у блакиті.
Тут наші злети і Парнас
І з Богом славні перемоги.
До кожного прийде свій час
І встелить в засвіти дороги...
Але як хочеться усім
Не покидати рідних, жити.
Кохатись в сонячній красі,
Творити, вірити, любити!
Можливо, є ще десь світи,
В яких забудем біль і втому.
В проміннях Божих доброти
Повернемось колись додому...

***

Хто здатен слід любові замести,
І розіп'яти — чисту та невинну?
Ілюзії чи гнів? Стоять хрести,
Де сивий час спустошив мить чарівну.
Можливо, треба вимір віднайти,
Де світло серця рай цей берегтима?!
Та на землі гниють старі хрести,
Страждання й біль на чорному горять,
Любов тремтить, молитвами зігріта...
Та час прийде й відновиться життя,
Бо не дарма за нього кров пролита...

***

Життя моє — верби листочок, зірваний вітрами.
То потопає у воді, то знову виринає...
Глумливо Час позиркує безсмертним хижим оком:
“Дитя людське, у тебе сил кружляти вже немає ..
Тебе і громовиці били, і лякали шторми,
І полонили душу вічну клятві інтригани.

А ти все на плаву... Зринаєш з пінистого пекла
І далі йдеш, зализуючи свіжі рани...”
Таку ж бо Бог послав мені прозріння дивну силу,
І духом з Ним з'єднатися у неймовірнім герці.
Повірити й знайти себе, то є велике щастя,
Отак живу я з вірою й любов'ю в своїм серці.

***

Простити вам, чи можна? Я не знаю...
В жалобі матері. Каліки і сирітки.
Чи зможуть вам вони простити?
Хоча пройдуть роки, а пам'ять
Усім не дасть спокійно жити...
Ой, натворив ти, нерозумний чоловіче!
Бо ж на кістках твоя імперія брехлива.
Вона розчиниться у просторі і часі,
Та скільки молодих поляже українців
За право жити вільно в білім світі....

12

***

Свічки запалені духмяні,
Кутя парує над столом
І відблиски в печі багряні,
Нас привітають із Різдвом.
“Ісус сьогодні народився!” –
Промовить матінка моя.
Ось батько наш перехрестився.
З ним молиться уся сім'я.
Свята вечеря в нашім краю,
Далеко десь тікають сні.
Я Сина Божого благаю,
Щоб тата повернув з війни...

Видання авторки:

Вітвіцька Н. В. Пізнай себе: збірник поезії / Н. В. Вітвіцька. – Хмельницький : Пролісок, 2009. – 40 с.

Вітвіцька Н. В. Іду до Світла: поезії, в авторській редакції / Н. В. Вітвіцька. – Хмельницький : Пролісок, 2010. – 80 с.

Вітвіцька Н. В. Квіток у країну дитинства: кн. для шк. і сім. читання / Н. В. Вітвіцька. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2012. – 150 с.

Вітвіцька Н. В. Благословенний час: п'ята збірка поезій / Н. В. Вітвіцька ; в авт. ред. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2011. – 135 с.

Вітвіцька Н. В. Зоря квітневої надії : сьома збірка поезій, пісень, оповідань / Н. В. Вітвіцька; ред. В. Олійник. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2013. – 128 с.

Вітвіцька Н. В. Стежина до себе : восьма зб. поезій, пісень, оповідань / Н. В. Вітвіцька. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2014. – 144 с.

Вітвіцька Н. В. Душі людської оберіг. Кн. 9 / Н. В. Вітвіцька. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2014. – 172 с. : іл.

Вітвіцька Н. В. Україна переможе. Книга десята / Н. В. Вітвіцька. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2015. – 304 с.

Вітвіцька Н. В. Зорецвіти божого натхнення. Книга XI / Н. В. Вітвіцька. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2016. – 264 с.

Вітвіцька Н. В. Народжені вільними : [поезії, пісні, проза]. Книга XII / Н. В. Вітвіцька. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2016. – 332 с.

Вітвіцька Н. В. Першими на вогонь. Книга XIII / Н. В. Вітвіцька. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2017. – 304 с.

Вітвіцька Н. В. Танго осіннього кохання : лірика / Н. В. Вітвіцька. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2018. – 252 с.

Вітвіцька Н. В. Країна Сонця. Книга XVI / Н. В. Вітвіцька. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2020. – 150 с. : іл.

Вітвіцька Н. В. Незламна нація героїв : іст. повість про боротьбу укр. народу за волю та незалежність. Книга XVII / Н. В. Вітвіцька. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2023. – 202 с.

Вітвіцька Н. В. Вільні і нескорені : поезії. Книга XVIII / Н. В. Вітвіцька. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2023. – 150 с.

Вітвіцька Н. В. Незламна нація героїв : іст. повість про боротьбу укр. народу за волю та незалежність. Книга XIX / Н. В. Вітвіцька. – 2-ге вид. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2023. – 170 с.

Вітвіцька Н. В. Пригоди лісової феї : книжка-розмальовка. Кн. XX / Н. В. Вітвіцька ; худож. В. Півень. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2023. – 18 с. : іл.

Публікації авторки:

Вітвіцька (Романюк) Надія Володимирівна: біографія, поезія / Н. В. Вітвіцька // «Слово єднає!» : літ.-публіц. альманах. – 2020. – № 1. – С. 62-63.

Вітвіцька Н. В. Країна сонця : казки для дорослих і дітей / Н. В. Вітвіцька. // Медобори : альманах № 9. 2014 / Хмельницький обласний осередок Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України». – Хмельницький : Цюпак А. А., 2015. – С.103-113.

Вітвіцька Н. В. На струнах поетичної ліри / Н. В. Вітвіцька // Медобори : альманах № 16. 2020 / Хмельницький обласний осередок Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України». – Хмельницький : ФОП Стасюк Л. С., 2020. – С.161-164.

Вітвіцька Н. В. Поезія / Н. В. Вітвіцька // Медобори : альманах № 17. 2021 / Хмельницький обласний осередок Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України». – Житомир : Бук-Друк, 2021. – С.24-28.

Вітвіцька Н. В. Поезія / Н. В. Вітвіцька. // Медобори : альманах № 13. 2018 / Хмельницький обласний осередок Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України». – Хмельницький : ПП Цюпак А. А., 2018. – С.33-36.

Вітвіцька Н. В. Словом і лютнею / Н. В. Вітвіцька. // Медобори : альманах № 11. 2016 / Хмельницький обласний осередок Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України». – Хмельницький : ПП Цюпак А. А., 2016. – С.245-248.

Вітвіцька Н. Реквієм Світлій Пам'яті Героям Євромайдану, які полягли за волю України /

Н. Вітвіцька // Слово нації : зб. першого міського конкурсу читців-декламаторів навч. закладів м. Хмельницького. – Хмельницький : Поліграфіст, 2017. – С. 62.

Надія Вітвіцька: біографія, поезія / Н. Вітвіцька // Медобори : альманах № 20. 2023 / Хмельницький обласний осередок Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України». – Хмельницький : Меркьюрі-Поділля, 2023. – С. 29-32.

Публікації про авторку:

Вітвіцька Н. Ключ від земного щастя: розмова з поетесою / Н. Вітвіцька // Подільські вісті. – 2013. – 21 трав. – №№75–76. – С.6.

Вітвіцька Н. В. По місту йде брудна дитина: вірш / Н. В. Вітвіцька. // Лелеки літа: альманах / ред.-упоряд. М. В. Хоружий. – Хмельницький : Цюпак А. А., 2008. – С.38.

Вітвіцька Н. В.: поезії // Хліб по воді: альманах. Вип.3. – Хмельницький, 2010. – С.18-23.

Ковальчук О. Світло душі, дароване їй небом : у бібліотеці-філії № 2 відбулася творча зустріч з нагоди 65-річчя поетеси Надії Вітвіцької, у рамках міського конкурсу «Слово нації» / О. Ковальчук // Проскурів. – 2018. – 26 квіт. – № 17. – С. 15.

Коротко про поетів: Вітвіцька Надія Василівна // Слово нації : зб. першого міського конкурсу читців-декламаторів навч. закладів м. Хмельницького. – Хмельницький : Поліграфіст, 2017. – С. 65.

Медобори : альманах № 20. 2023 / Хмельницький обласний осередок Всеукраїнської творчої спілки

«Конгрес літераторів України». – Хмельницький : Меркьюрі-Поділля, 2023. – С. 29-32.

Мельник П. Подвійне свято Надії Вітвіцької : 60-річний ювілей / П. Мельник // Проскурів. – 2013. – 8 травня. – № 21. – С. 11 : фото.

Міноцька І. «Квіток у країну дитинства» : презентація книги / І. Міноцька // Проскурів. – 2012. – 6 вересня. – № 36. – С. 9.

Надія Вітвіцька вірить: Україна переможе // Проскурів. – 2015. – 1 жовтня – С. 15.

Салій І. «Благословенний час»: вірші від душі і для душі : презентація збірки подільської поетеси / І. Салій // Проскурів. – 2012. – 19 січня. – № 3. – С. 14.

Салій І. «Народжені вільними»: про книгу Н. Вітвіцької / І. Салій // Проскурів. – 2016. – 20 жовтня. – № 41. – С.15.

Слово єднає : хмельницький літературно-публіцистичний альманах // Слово єднає. – 2018. – № 1. – С. 62-63.

Центральна публічна бібліотека
вул. Подільська, 78
м. Хмельницький
29000
E-mail: kmcb.c@gmail.com
Сайт: www.cbs.km.ua